

Какъ видѣхъ твой-тѣ красотѣ,
 Овѣта ми стана тѣсенъ,
 Не ми е драга пролѣтъ-та
 Ни Главейска-та пѣсенъ.

Не гледамъ рѣжа-какъ цѣвти,
 Ни вѣтрецъ какъ повѣва,
 Нито листецъ-тѣ какъ трепти
 И какъ са полюлѣва.

Все тѣй азъ мисли-жъ ноцъ и денъ,
 Какъ да ти са открий-жъ,
 Че съмъ отъ тебе злѣ раненъ,
 И какъ цѣ са затрѣй-жъ.

Отъ мойгѣ дѣлмы никой рѣчь
 Бдинъ не ти доноса,
 Защо отъ тебе на далечъ
 Азъ клетый милость проси-жъ.

Дѣти ли птиче околъ менъ,
 Охъ сълзи, сирмахъ, го моли-жъ,
 Да ти докаже зарадъ менъ,
 Да чѣи-жъ твой-тѣ боли-жъ.